

17.01.14

**Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(Ændringer som følge af direktiv om fælles standarder og
procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelands-
statsborgere med ulovligt ophold (Udsendelsesdirektivet) m.v.)**

Ministeriet har ved e-mail af 19. december 2013 anmodet Dansk Flygtningehjælp om en udtalelse til ovennævnte forslag om ændring af udlændingeloven.

Dansk Flygtningehjælp sætter pris på muligheden for at fremkomme med bemærkninger til forslaget og har følgende bemærkninger:

Indrejseforbuddets varighed

Af direktivets art. 11, stk. 2, fremgår det at indrejseforbuddets varighed skal fastsættes under behørig hensyntagen til "alle relevante forhold i den enkelte sag". Dansk Flygtningehjælp finder ikke, at den foreslåede bestemmelse i en ny § 32, stk. 5 er tilstrækkelig til at sikre dansk overensstemmelse med direktivet.

Med de foreslåede bestemmelser i § 32, stk. 4 og 5 bliver der reelt tale om indrejseforbud af en på forhånd fastlagt varighed ud fra karakteren af det forhold, der begrunder udvisningen, som kun kan fraviges og gøres kortere, hvis der er tale om ganske særlige forhold. Dette ses ikke at være i overensstemmelse med kravet i direktivets art. 11, stk. 2 om en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag.

At der i forbindelse med afgørelsen om udvisning er taget hensyn til om udvisningen må antages at være særligt belastende kan ikke ændre på det forhold, at varigheden af et indrejseforbud bør fastsættes konkret og med behørig hensyntagen til alle relevante forhold. Der kan i øvrigt meget vel være forhold, som ikke er af en karakter, så udvisning skal undlades, men som alligevel kan og bør have indflydelse på længden af et indrejseforbud.

Dansk Flygtningehjælp skal derfor foreslå, at forslaget til § 32, stk. 4 og 5 ændres, så der i højere grad åbnes op for en konkret og individuel vurdering af indrejseforbuddets varighed.

Kriterier for, hvornår der kan antages at foreligge risiko for, at en udlænding vil forsvinde

Idet Kommissionen har påpeget, at direktivets art. 7, stk. 4, jfr. art. 3, nr. 7 ikke er korrekt gennemført, foreslår Justitsministeriet en bestemmelse indsat i udlændingelovens § 33, stk. 2, der fastlægger kriterier for, hvornår der kan antages at være risiko for, at en udlænding vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Ifølge den foreslåede bestemmelse vil der bl.a. foreligge risiko for, at en udlænding forsvinder, hvis han eller hun ikke har medvirket under sagens behandling. Dansk Flygtningehjælp finder, for så vidt angår asylansøgere, en sådan formulering for bred, og nogle af de i bemærkningerne nævnte eksempler uegnede som kriterier til antagelse af en risiko for forsvinding.

Asylmyndighederne vurderer ind i mellem, at asylansøgere ikke samarbejder omkring fastlæggelse af deres identitet, fordi myndighederne f.eks. finder, at en ansøger bør kunne fremskaffe identitetsdokumenter. I sådanne tilfælde, hvor asylansøgeren reelt ikke har mulighed for at modbevise påstanden om manglende samarbejde, bør der udvises stor forsigtighed fra myndighedernes side i forhold til at lade forholdet få negative konsekvenser for asylansøgeren.

Det er grundlæggende anerkendt, herunder i Flygtningekonventionen, at flygtninge kan have behov for at anvende falske identitetspapirer for at opnå adgang til et sikkert land. I lyset heraf vil det være urimeligt at lade indrejse med falske identitetspapirer føre til en antagelse om, at pågældende vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

En asylansøger vil undervejs i asylsagsbehandlingen ofte give udtryk for aldrig nogensinde at ville rejse tilbage til sit hjemland. Dette skal ses i lyset af, at asylansøgeren typisk vil være overbevist om at være i risiko for forfølgelse og under asylsagen netop vil argumentere for ikke at kunne vende tilbage. Dette bør naturligvis ikke have indflydelse på en vurdering af risikoen for, at pågældende efter endeligt afslag på asyl vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Dansk Flygtningehjælp skal derfor foreslå, at formuleringen af den foreslåede bestemmelse ændres, så ikke enhver mangel på medvirken under sagens behandling kan føre til en antagelse om risiko for

forsvinding eller unddragelse af udsendelsen. I stedet bør der i højere grad lægges vægt på konkrete omstændigheder, såsom tidligere forsvinding eller manglende overholdelse af forpligtelser til at møde op, der kan pege i retning af, at den pågældende faktisk vil forsvinde eller på anden vis unddrage sig udsendelse.

Adgangen til at forlænge en udrejsefrist

Dansk Flygtningehjælp finder den foreslåede udvidelse af hensynene, der i henhold til § 33 c kan begrunde forlængelse af udrejsefristen, positiv.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm
Generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp

